

J. P. Nielsen: Jeg har ikke omtalt eller henvendt mig til det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, men paa given Anledning skal jeg dog sige, at det ærede Medlem var med i den første Henvendelse i Sønderjylland; da vi samledes — jeg tror det var i „Paladshotellet“, hvor Repræsentanterne var til Stede.

At Hr. Sven Trier ikke er Tilhænger af Opretholdelsen af Søndre Landsret, betyder jo ikke, at mit Parti ikke er det. Vi retter os efter de Beslutninger, Partiet tager, og mit Parti er i dette Tilfælde Tilhænger af Bevarelsen af Søndre Landsret. Og den tidligere Justitsminister var det ogsaa.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning. Dermed sluttet denne Række korte Bemærkninger, og Forhandlingerne fortsættes.

Holger Andersen: Jeg har aldrig nogen Sinde deltaget i en Henvendelse her til Rigsdagen vedrørende Nødvendigheden af Bevarelsen af Søndre Landsret. Jeg har deltaget i et Møde paa „Paladshotellet“ den Gang, i 1924; det maa være det, det ærede Medlem tænker paa. Men jeg har allerede ved dette Møde taget det Standpunkt, at jeg ikke vilde kunne træde i Skranken for Bevarelsen af Søndre Landsret.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker for den Elskværdighed, hvormed de ærede Ordførere i det hele har modtaget Lovforslaget. Det er jo kun visse Spørgsmaal, der blev draget frem under Diskussionen, og dem skal jeg søge at besvare saa kort som muligt. Mange Spørgsmaal blev forbigaaet, og det kan jeg godt forstaa, thi de er jo blevet drøftet mange Gange her i Tinget, og vi vil nu kunne drøfte dem paa ny i Udvalget.

Et af de Spørgsmaal, der har været draget frem, er Spørgsmaalet om offentlig Votering for Højesteret. I det foreliggende Lovforslag er der ikke optaget nogen Bestemmelse desangaaende. Der staar i Motiverne, at Højesteret stadig staar enig i at være Modstander af offentlig Votering. Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at dette for saa vidt ikke er ganske korrekt, som en enkelt Højesteretsdommer kun er Modstander af *tvungen* offentlig Votering, men ikke af offentlig Votering i det hele taget, men det er jo nærmest den tvungne, der er Spørgsmaal om. Jeg havde haabet og troet, at vi her i Landet en Gang vilde komme til offentlig Votering, men jeg er

bleven rokket noget i min Tro i saa Henseende, og det skyldes navnlig den tidligere højtærede Statsministers Optræden, da Kollind-Sagen blev afgjort, idet den daværende Statsminister udtalte sig paa en Maade, som jeg tror overalt i Landet fremkaldte den Anskuelse, at det lader sig ikke gøre at gaa over til offentlig Votering. Jeg personlig var ked af disse Udtalelser, for jeg tror, det vilde være det bedste, om man paa en eller anden Maade kunde naa til offentlig Votering for Højesteret, men det staar tillige for mig saaledes, at vi først kan naa dertil, naar en stor Del af Landets Befolkning indser Nødvendigheden deraf; vi kan ikke gøre det ved en simpel Flertalsbeslutning her paa Rigsdagen.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro var inde paa Spørgsmaalet om at undgaa alt, hvad der hedder Vilkaarlighed ved Domstolene. Det er selvfølgelig kun ønskeligt og heldigt, om man kunde naa dertil. Men samtidig var det ærede Medlem inde paa Spørgsmaalet om Offentliggørelse og vilde i saa Henseende søge at gaa en Mellemsvej ved maaske at overlade noget mere til Domstolene med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg tror imidlertid — som det ærede Medlem selv var inde paa —, at dette vil være noget vanskeligt, fordi Afgørelsen i saa Henseende let vil forme sig forskelligt ved de forskellige Domstole. Ogsaa jeg vilde ønske, at man kunde naa til en passende Begrænsning paa dette Punkt, men jeg tror, den maa være almindelig, og at Spørgsmaalet ikke absolut maa overlades til Domstolene, da Vilkaarlighed i saa Fald let vil kunne gøre sig gældende.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, der talte for det socialdemokratiske Parti, var inde paa Spørgsmaalet om min Stilling til Søndre Landsret og var meget glad over at kunne læse op om, hvorledes min Stilling har været tidligere. Jeg smigrer mig med, at hvad det ærede Medlem læste op, var saa tydeligt og klart, at ingen kunde tage fejl af mit daværende Standpunkt, og hvis det ærede Medlem gerne vil gøres bekendt med andre Tilfælde paa, at jeg har forandret Anskuelse, kan han blot komme op til mig i Ministeriet, saa skal jeg være ham behjælpelig i saa Henseende. For mig staar det saaledes, at under de Forhold, hvori vi for Øjeblikket befinder os, kan vi ikke være bundet af tidligere Anskuelser, vi maa skære ned, hvor der kan skæres ned, det er jeg en Tilhænger af. Jeg ved, at det ærede Medlem ikke er nogen Tilhænger af Nedskæringspolitikken, og derfor kan man heller ikke forlange, at det Argument, der